

26
deuteronomi m. El cinquè llibre
del Pentateuc.

deuto - forma abreujada de
deutero, usada en bid. per a
deutor segon o secundari, i abans
en quim. per a indicar el segon
en una serie regular de composts.

Rs.: deutòxid.

deutor - a adj: i m. i f. Alguen
que deu, el qui se'n deute o deutes.
els deutors de l'estat. Un deutor
morós. | Us sóc deutor d'una
reporta.